

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur

Intru cuvânt în cartea Mea cea de azi și-Mi fac în ea sălășluire și merg apoi cu cuvântul Meu scris peste pământ și suspin prin cuvânt, și suspin cu Tatăl și cu sfinții, căci am de ce să suspin, și de șapte mii de ani suspin.

Binecuvintez puterea celor ce Mă poartă cuvânt spre cartea Mea, iar puterile cerești să lucreze putere pentru coborârea Mea, căci ea trebuie purtată. Trebuie să fie ca în cer pe pământ pentru coborârea Mea, iar în cer pot puterile cerești și dau vlagă împlinirilor care sunt de împlinit și de purtat. Eu, Domnul Iisus Hristos, am spus ucenicilor Mei acum două mii de ani să ceară de la Tatăl în numele Meu ceea ce au ei nevoie, și orice vor cere le voi da. Această înțelepciune este mare și are nevoie de împlinire mare, că pe pământ este nevoie mult de Dumnezeu și de puteri cerești apoi pentru împlinirea cuvântului rugăciunii de pe pământ spre cer, iar omul trebuie să învețe cu multă desăvârșire legile cerești cu el pe pământ, și va putea și Dumnezeu cu omul prin înțelepciunea omului, căci unde nu este înțelepciune pentru cele din cer, nu este nici credință cu folos. O, cu credința nu trebuie să se învețe omul, ci trebuie să fie ea zidită mereu și însoțită pentru împlinirea ei de puterile cerești, iar altfel credința omului e ca frunza pe apă și nu prinde rod și adevăr.

Stau la masă de cuvânt cu cei din cer în mijlocul tău, popor miluit de Dumnezeu cu atâta hrană de cuvânt. Am cu Mine la masă prieteni din cer, slujitori înțelepți în vremea lor pe pământ și mari lucrători de minuni și de cuvânt și arhieriei după rangul creștinesc peste biserica din vremea lor. Cu fiecare sărbătoare sfântă, noi, cei din cer, ca și cei de pe pământ, cuvântăm pentru duhul sărbătorii și-i dăm glas. Duhul învățurii sfinte curge peste om din izvorul acesta ceresc, și este nevoie de putere și din cer și de pe pământ purtătoare de Dumnezeu, este nevoie de sprijin mult, că mult cuvânt și multă trăire și multă împlinire îi trebuie apoi cuvântului Meu peste om.

O, este nevoie de bucurie pentru Domnul și pentru om. Eu voiesc să fiu bucuria omului, iar el să dorească să fie bucuria Mea, puterea Mea cea pentru el. O, omule, iată ce trebuie să știi! Tu, și dacă ești așezat, și dacă ești greșit, tu bucură-te de Mântuitorul tău cu o sfială dulce și sfântă, având înaintea ta pururea păcatele tale, pentru care tu ai Mântuitor Care S-a pus pe cruce pentru tine, iar tu nu te rușina pentru ele, o, nu, ci smerește-te și scoală-te spre pedepsirea lor din toată inima ta, căci ai Mântuitor. O, cine-l face pe om să plângă? Păcatul poate aceasta. O, cum păcatul? Da, în fața iubirii păcatul se supune și-l face pe om duios iubirea și plânge omul înaintea Mântuitorului său Hristos, Care spală păcatele lumii ca un Miel și îl face pe om să spună duios: O, Mieluț milos, Te-ai înfățișat Tu în locul meu înaintea judecătorului satana, care mă învinuiește. Eu sunt cel ce am greșit, iar Tu ești Cel ce ai ispășit, și păcatul meu este pururea înaintea mea, dar și Tu ești pururea cu mine, Doamne, Mântuitorul meu, și mi-ai plătit stricăciunile pe care le-am făcut.

Iată câtă duioșie și putere pentru iubire poate prinde omul care conștientizează în toată clipa cât este de păcătos! Mai poate el să se despartă de Domnul apoi? O, nu! El simte pe Domnul în el petrecând prin frângerea inimii cea plină de căldură pentru Cel din cer Domn și Stăpân al său, pentru Cel ce mântuiește pe cel păcătos prin mila Lui cea pentru om. O, cât de duios era împăratul David și cât se mângâia în durerea lui cea de la păcat când spunea: *«Cunosc fărădelegea mea și este pururea înaintea mea păcatul meu, căci Ție Unuia, Doamne, am greșit, și înaintea Ta am făcut rău și ești drept în judecată, dar Tu mă vei stropi cu isop și mă vei spăla, Doamne, și mă vei albi, și vei da apoi auzului meu bucurie și veselie, și oasele mele vor sta smerite înaintea Ta, iar Tu vei zidi în mine inimă smerită și mă vei înnoi cu duh drept și stăpânită și-mi vei da bucuria mântuirii Tale și voi deschide eu buzele mele ca să Te laud, Doamne»*.

Stau lângă Mine la masă de cuvânt cu arhieriei cei sărbătoriți bisericește în cer și pe pământ în ziua aceasta, și e măreață învățătura cea de azi și e arhierescă. O, hai să lucrăm pentru Tatăl și pentru bucuria Lui de la om apoi, arhieriei iubiți ai Mei! Eu în voi, și voi în Mine, precum între Mine și Tatăl lucrează această taină și unime, și hai să ne facem cuvânt și să hrănim cu el. Amin.

— *Una suntem și noi în cuvânt, Doamne și Împărat al nostru pe pământ și în cer. Trebuie să spunem oamenilor cuvântul Scripturii cea de acum două mii de ani, care spune: «Cine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește». O, cum să facem să ia aminte toți oamenii de ceea ce aducem noi acum spre înnoire în mințile lor și spre împlinire în faptele vieții, Doamne? O, le trebuie iubire oamenilor. În fața iubirii păcatul se supune și-l face duios pe om și-l apleacă spre Tine și caută apoi să se mângâie omul pentru ranele Tale de la el și dă să Ți le vindece, iar mângâierea Ta de la el i se face lui mângâiere și mântuire, și iată câtă putere are iubirea, Doamne!*

O, dacă ar fi cu puțință, Doamne, ne-am ridica spre lucru văzut și am merge pe picioare văzut prin mijlocul oamenilor în lung și în lat și le-am spune lor despre această mângâiere de la ei spre Tine, și de la Tine spre ei apoi, că n-au oamenii mângâiere, n-au, Doamne, n-au, căci ei stau condamnați sub păcat, iar păcatul ascunde sub el fața lui cea urâtă și duhul diavolului, care se face păcat în om. S-au supărat pe Tine dintre cei ce au auzit din gura Ta în zilele acestea că nu este om care să nu aibă în el demon, dar numai cine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește, o, Doamne, și aceasta trebuie să știe omul și să se umilească mult pentru neputința lui, iar din umilința lui apoi să odrăslești Tu înțelepciune pentru el și să se aplece omul spre duh duios față în față cu Dumnezeu, cu Tine, Doamne, Care Te judeci cu diavolul pentru om ca să-l răscumperi înapoi pe om și să nu mai fie omul locaș diavolului.

Iată, este mângâiere în durere, este și pentru Tine, Doamne, este și pentru om, numai să poată omul, numai să vrea el să zidească cetatea mângâierii. Duhul rău fuge de duhul mângâierii și se zbate plin de teamă de două mii de ani, de când Tu ai promis că vei trimite duhul mângâierii, pe Duhul Sfânt Mângâietorul ca să fie pe pământ pentru mulți din cei ce Te iubesc cu dor și care-L pot împărți pe El celor nemângâiați, celor îndurerați de la păcat.

Stăm la masă de cuvânt în mijlocul poporului cuvântului Tău, o, Doamne Mângâietor. Pe masa Ta cu el punem noi cuvânt lângă cuvântul Tău pus pe masă. El trebuie să ia mai întâi de pe masă, și apoi să împartă și să rodească în mulți sămânța cuvântului Tău. Avem împărțită de la Tine lucrare de binecuvântare și de veghe și de biruință pentru Tine și pentru poporul cuvântului Tău și stăm în mijlocul lui pentru binecuvântare, Doamne, și nu ne despărțim de aici, o, și cât de mult sălășluiește cerul aici cu veghea! N-ar mai fi nimic și nimeni pe pământul alegerii Tale aici dacă puterile cerești n-ar lucra și n-ar veghea fără odihnă și fără hotar aici, și mare sfială sfântă trebuie să se suie de aici la Tine, căci armată cerească locuiește aici și veghează și vede și lucrează și împrejmuește cu putere cetatea în fiecare bucățică de latură și în fiecare colțișor aici.

O, câtă binecuvântare trebuie mereu aici, Doamne! Dar câtă binecuvântare trebuie pe pământ, o, Doamne? O, trebuie să slăbească duhul rău, căci noi, arhieriei cu rangul înaintea Ta și înaintea oamenilor atunci și acum, rostim cuvânt asupra duhului rău să iasă mult și să iasă mereu cu stricăciunea lui din oameni, să iasă și să nu se așeze cu lucrarea lui pe alte locuri, ci să-și lase slăbită puterea și să se stingă ea, căci toate sunt ale Tale, Doamne, peste tot, și trebuie învățați oamenii să nu mai dea putere diavolului, ci să-Ți dea Ție toată puterea și să se lase ei cu adevărat botezați în cuvântul Tău în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și să nu mai iasă apoi din această baie și să fie ei vrednici de cămășuță nouă, de iubire nouă, de viață nouă și de veac nou pe pământ cu oamenii, Doamne. Să audă acum duhul rău ceea ce noi grăim cu Tine la masă de cuvânt în mijlocul poporului Tău de Nou Ierusalim, în cetatea Ta cea de azi pe vatra neamului român, unde Tu și noi, sfinții Tăi, așezăm cuvântul învățaturii vieții. Nu este pe pământ școală, nu este, și altceva este pe pământ sub acest nume. Școală pentru om este numai Domnul, numai Tu, Doamne, iar cine nu stă și nu învață întru Tine, este de plâns. O, cum să

vină la acest izvor oamenii când ei țin la slava lor cea trecătoare, de parcă ea nu s-ar mai sfârși? Se gândesc ei ce va fi cu ei după ce li se vor micșora voia și slava și puterea?

Iată, păcatul este mereu astăzi și îl robește pe omul care nu este născut din Dumnezeu și care nici nu se lasă născut de sus ca să se împotrivească păcatului apoi, iar noi am stat lângă Tine, Doamne, în ziua aceasta și am cuvântat cuvânt drept, și dacă ar fi mai multă puterea cea care Te poartă în venirea Ta cu sfinții, ar fi bogăție de cuvânt și înțelepciune de sus ca râul prin cuvânt peste pământ. Iar Tu, Bunule și Blând Mântuitor, vei pune peste ei putere și mângâiere și vei întări calea Ta, și pe toți îi vei dăruia cu puteri sfinte tot mereu, cu puteri pentru Tine, Doamne, căci drumul Tău este greu, dar este frumos pentru cei ce știu să îndure totul pentru Tine pe cale, pentru dragostea Ta cu ei și pentru multa Ta miluire și mântuire peste oameni, peste mulți, o, Doamne. Amin.

— Eu, Domnul, pot în cer și pe pământ pentru ai Mei, dar dacă Eu am îndurat mult pe pământ, și acum în cer, trebuie să știe și cei ce Mă iubesc, să știe și ei ce preț scump este viața cu Domnul. Cine nu s-ar bucura de viață numai într-o fericire pe pământ? Dar viața neîncercată nu are preț, nu se poate bucura fără de trudă pentru bucurie.

Binecuvintez pe poporul Meu pentru putere ca să aibă el putere pentru Mine, iar Eu să am pentru el și pentru mulți prin el, iar voi, sfinți iubiți și mari cu harurile, stați înaintea Mea pentru poporul Meu de azi și vegheați-l din cer și de lângă el, căci aceasta v-am împărțit. Duhul cel potrivnic Mie și lor să nu-i mai îndurereze pe ei, și numai duhul mângâierii să fie cu ei și să se hrănească iubirea lor de Dumnezeu și să-i învețe ea pe ei lucrarea mângâierii, lucrarea umilinței de duh, prin care să se deșarte în ei duhul mângâierii în toată lărgimea lui. Amin.

Am stat în sfat cu voi, la masă cu voi am stat, o, sfinți iubiți ai Mei și mari cu lucrarea cea sfântă aici. Am stat cu voi la masă de cuvânt în mijlocul poporului cuvântului Meu cel de azi. Tot cerul ia de la această masă cuvântul Meu, cuvântul mângâierii. Tot cerul este martorul Meu când Eu vin aici, când Eu vin cuvânt peste pământ. Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 2013